

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 11 lutego 2013 r.

DOLiS/DEC-156/13/9453,9462,9467

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) art. 12 pkt 2, art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pana W. K. zam. [...], o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 20 listopada 2012 r. (znak: DOLiS/DEC-1158/12/70648,70653,70655) odmawiającą uwzględnienia wniosku w sprawie jego skargi na udostępnienie przez Prezydenta [...] W. z siedzibą [...] jego danych osobowych zawartych we wniosku o udostępnienie informacji publicznej na rzecz S. [...] z siedzibą [...],

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął wniosek Pana W. K. zam. [...], zwanego dalej także Skarżącym, na udostępnienie przez Prezydenta [...] W. z siedzibą [...] jego danych osobowych zawartych we wniosku o udostępnienie informacji publicznej na rzecz S. [...] z siedzibą [...], zwanego dalej S. [...]. W treści skargi Skarżący wskazał, iż w dniu [...] kwietnia 2012 r. zwrócił się, na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 z późn. zm.), do Prezydenta [...] W., jako organu nadzorującego działalność zakładów opieki zdrowotnej [...] W., z prośbą o udzielenie mu informacji o wysokości wynagrodzenia dyrektora S. [...]. Pan W. K. podkreślił, iż nikogo nie informował o złożeniu

przedmiotowego wniosku. Jak wskazał Skarżący, w dniu [...] kwietnia 2012 r. został wezwany telefonicznie na spotkanie z dyrektorem S. [...]. Jak się okazało, tematem przedmiotowego spotkania, które odbywało się w dniu [...] kwietnia 2012 r., była kwestia wyrażenia przez Skarżącego zainteresowania wysokością zarobków dyrektora ww. placówki, co w ocenie Skarżącego, cyt.: „(...) jednoznacznie wskazuje, że informacja o przedmiocie mojego zapytania w ww. sprawie oraz moje dane osobowe zostały przekazane Dyrektorowi S. [...] w wyniku działania osoby lub osób zatrudnionych w Urzędzie [...] W., które miały styczność z moim wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej”. Wobec powyższego Pan W. K. sformułował wobec organu ochrony danych osobowych wnioski o „stwierdzenie, czy w opisanym przypadku faktycznie miało miejsce naruszenie przepisów o ochronie danych osobowych. Jeśli tak, proszę o poinformowanie mnie o tym fakcie oraz o podjęcie stosownych działań, wynikających z przepisów prawa”.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. Pismem z dnia [...] kwietnia 2012 r. Pan W. K. zwrócił się, na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 z późn. zm.), do Prezydenta [...] W. o udzielenie mu informacji o wysokości wynagrodzenia dyrektora S. [...] (kopia przedmiotowego pisma znajduje się w aktach sprawy).
2. Pismem z dnia [...] kwietnia 2012 r. (znak: [...]) Dyrektor Biura P. Urzędu [...] W. udzielił Skarżącemu odpowiedzi na jego zapytanie oraz poinformował go o podstawie prawnej zasad jego ustalania (kopia przedmiotowego pisma znajduje się w aktach sprawy).
3. W dniu [...] kwietnia 2012 r. Skarżący został wezwany telefonicznie na spotkanie z dyrektorem S. [...]. Przedmiotowe spotkanie odbyło się w dniu [...] kwietnia 2012 r., a jego tematem była kwestia wyrażenia przez Skarżącego zainteresowania wysokością zarobków dyrektora ww. placówki.
4. Pełnomocnik [...] W. w wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych wskazał, iż cyt.: „Prezydent [...] W. nie przekazał danych osobowych Pana W. K. zawartych w złożonym przez niego wniosku o udostępnienie informacji publicznej z dnia [...] kwietnia 2012 r. na rzecz S.[...]. Dostęp do danych adresowych Pana K. w Biurze P. Urzędu [...] W. miały jedynie 4 osoby legitymujące się stosownym upoważnieniem do przetwarzania danych osobowych”. Jak podkreślono realizacja wniosku Pana W.K. odbyła się w oparciu o informacje posiadane przez Biuro P. Urzędu [...] W., do którego zadań zgodnie z § 28 pkt 21 załącznika do regulaminu organizacyjnego Urzędu [...] W., wprowadzonego Zarządzeniem Nr 312/2007 Prezydenta [...] W. z dnia [...] kwietnia 2007 r., należy m.in. prowadzenie spraw kadrowych kierowników samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, bez przekazywania zapytania ani odpowiedzi na nie do S. (w aktach sprawy znajduje się wyciąg z ww. regulaminu w zakresie obejmującym zadania Biura P.). Ponadto pełnomocnik Prezydenta [...] W. w treści przedmiotowych wyjaśnień wskazał, iż cyt.: „Prezydent [...] W. z przyczyn obiektywnych nie może

odnieć się do kwestii ewentualnej rozmowy, jaka – jak wynika ze skargi – miała miejsce pomiędzy skarżącym a Panem K.Z. Dyrektorem S. [...], oraz do jej przebiegu i treści”.

5. Z kolei S. [...] w wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych wskazał, iż cyt.: „skarga Pana W. K. dotyczy bezpośrednio sfery działalności Urzędu [...] W., a nie relacji tej osoby z S. [...]. Urząd [...] W. nie przygotowywał żadnego wystąpienia do nas w przedmiotowej sprawie, albowiem posiadał informacje niezbędne do załatwienia wniosku Pana W. K.”.
6. Ponadto pismem z dnia [...] września 2012 r. pełnomocnik Prezydenta [...] W. przesłał do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych oświadczenia osób, które miały dostęp do wniosku Pana W. K. o udostępnienie informacji publicznej. W aktach sprawy znajdują się zatem oświadczenia Pana D. H. – Dyrektora Biura P. Urzędu [...] W., Pana T. R. – radcy prawnego Urzędu, Pani R. S. – głównego specjalisty w Biurze P. Urzędu [...] W. oraz Pani A. Z. – pracownika sekretariatu Biura P. złożone na okoliczność zarzucanego przez Skarżącego w treści skargi udostępnienia jego danych zawartych w tym wniosku osobom nieupoważnionym. Z treści tych oświadczeń wynika, że działania podejmowane przez ww. osoby w związku z wpływaniem do Urzędu [...] W. wniosku Skarżącego ograniczyły się wyłącznie do czynności służbowym mających na celu udzielenie Skarżącemu odpowiedzi na jego zapytanie.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną z dnia 20 listopada 2012 r. (DOLiS/DEC-1158/12/70648, 70653,70655), mocą której odmówił uwzględnienia wniosku w sprawie skargi Pana W. K. na udostępnienie przez Prezydenta [...] na rzecz S.

W ustawowym terminie Skarżący wniósł wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. W jego treści wskazał on cyt.: „podtrzymuje moje stanowisko w przedmiotowej sprawie, które wyraziłem w skardze do GODO z dnia [...] kwietnia br., a mianowicie że »...okoliczności oraz chronologia zdarzeń jednoznacznie wskazują, że informacja o przedmiocie mojego zapytania w ww. sprawie oraz moje dane osobowe zostały przekazane dyrektorowi S. [...] w wyniku działania osoby lub osób zatrudnionych w Urzędzie [...] W., które miały styczność z moim wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej”. W jego ocenie ustalony przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, w toku przeprowadzonego w niniejszej sprawie postępowania wyjaśniającego, fakt, że dostęp do jego danych adresowych w Biurze P. Urzędu [...] W. miały jedynie 4 osoby legitymujące się stosownym upoważnieniem do przetwarzania danych osobowych, nie stanowi dowodu na to, że w tej sprawie nie doszło do naruszenia przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (...). Jak dalej podniósł cyt.: „stan faktyczny, ustalony w toku postępowania prowadzonego w niniejszej sprawie przez GODO odnosi się do zasad obowiązujących w zakresie przetwarzania danych osobowych w Biurze P. [...] W., natomiast w sposób jednoznaczny nie wyklucza możliwości udostępnienia moich danych osobowych osobom nieuprawnionym, w sposób niezgodny z obowiązującym prawem, w związku z przetwarzaniem tych danych w Biurze P. Urzędu [...] W.”

Podsumowując Skarżący podniósł, że w jego ocenie poczynione przez organ ustalenia w tej sprawie nie stanowią wystarczającej podstawy do definitywnego rozstrzygnięcia przedmiotowej kwestii.

Po ponownej analizie zebranego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonym rozstrzygnięciu. We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie przedstawiono bowiem żadnych okoliczności, które mogłyby stanowić podstawę do jego zmiany.

Na wstępie niniejszych rozważań wskazać należy, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie podziela stwierdzenia Skarżącego wyrażonego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, mianowicie, iż organ ten dokonał w przedmiotowej sprawie na podstawie pozyskanych dowodów i informacji oceny kwestionowanego przez niego procesu przetwarzania jego danych osobowych i uznał, że nie doszło do naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych. Jak podkreślono kilkakrotnie w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji przeprowadzone postępowanie wyjaśniające nie dostarczyło dowodów, które potwierdziłyby podejrzenia Skarżącego, iż doszło do udostępnienia przez Prezydenta [...] W. jego danych osobowych zawartych w skierowanym przez niego do ww. organu wniosku o udostępnienie informacji publicznej na rzecz Dyrektora S. [...], a zatem dowodów na podstawie, których organ mógłby w sposób bezsprzeczny stwierdzić, że doszło w ten sposób do naruszenia przepisów ustawy. Z powyższego wynika zatem, że w przedmiotowym postępowaniu i zaskarżonej decyzji Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie stwierdził, iż nie doszło do naruszenia przepisów ustawy, ale że brak jest dowodów, które w sposób jednoznaczny i bezsporny wskazywałyby, iż takie naruszenie miało miejsce, a jedynie w oparciu o takie dowody organ może uznać stan faktyczny za ustalony, stanowiący podstawę do wyrażenia opinii czy proces przetwarzania danych osobowych był zgodny z przepisami ustawy czy też nie.

Ponownie zatem wskazać należy, że w niniejszej sprawie nie ma podstaw do uznania, iż doszło do udostępnienia przez Prezydenta [...] W. jego danych osobowych zawartych w skierowanym przez niego do ww. organu wniosku o udostępnienie informacji publicznej na rzecz Dyrektora S. Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje bowiem podstaw do przyjęcia, że to pracownicy Urzędu [...] W. udostępnili jakiegokolwiek dane osobowe Skarżącego osobom nieupoważnionym, w szczególności Dyrektorowi S.[...]. Jak ustalono Biuro P. Urzędu [...] W. rozpatrując wniosek Skarżącego nie zwracało się również do S.[...] o informację, której udostępnienia żądał Skarżący, ponieważ w związku z prowadzeniem przez nie spraw kadrowych kierowników samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, samo było jej dysponentem. Również S. [...] w złożonych w toku niniejszego postępowania wyjaśnieniach wskazał, że Urząd [...] W. nie informował go o wpłynięciu ww. wniosku Skarżącego, ani nie prosił o współpracę w przygotowaniu odpowiedzi na niego.

Zauważyć należy, iż Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie dysponuje żadnymi dowodami na potwierdzenie okoliczności przedstawionych w skardze. Skarżący oparł skargę jedynie na własnych podejrzeniach i nie przedstawił żadnych dowodów na ich potwierdzenie. Jak wynika z oświadczeń złożonych przez pracowników Urzędu [...] W., którzy mieli dostęp do wniosku Skarżącego, działania podejmowane przez nich w związku z jego wpłynięciem ograniczyły się

wyłącznie do czynności służbowych mających na celu udzielenie Skarżącemu odpowiedzi na jego zapytanie.

W świetle powyższego należy stwierdzić, że analiza materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu przeprowadzonym przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych nie potwierdziła zarzucanego przez Skarżącego udostępnienia jego danych osobowych przez Urząd [...] W. zawartych we wniosku o udostępnienie informacji publicznej na rzecz S. [...]. W takiej sytuacji należy podkreślić, że organ administracji publicznej może uznać stan faktyczny rozpatrywanej sprawy za ustalony jedynie na podstawie nie budzących wątpliwości dowodów i nie może poprzestać w tym zakresie na uprawdopodobnieniu – chyba, że przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej Kpa, stanowią inaczej (np. art. 24 § 3 Kpa). Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 9 lipca 1999 r. (sygn. III SA 5417/98) „organ prowadzący postępowanie musi dążyć do ustalenia prawdy materialnej i według swej wiedzy, doświadczenia oraz wewnętrznego przekonania ocenić wartość dowodową poszczególnych środków dowodowych, wpływ udowodnienia jednej okoliczności na inne okoliczności”.

Nadto wskazać należy, że każdy, kto ma poczucie naruszenia jego dóbr osobistych, może – w stosunku do osoby według niej winnej naruszenia – wystąpić na drogę postępowania cywilnego w myśl przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.). Stosownie do treści art. 23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.), niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach, dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego. Jeżeli więc wskutek działań Prezydenta [...] W. doszło, w ocenie Skarżącego, do naruszenia jego dóbr osobistych, może on dochodzić ich ochrony na gruncie przepisów Kodeksu cywilnego. Zgodnie z art. 24 § 1 Kodeksu cywilnego ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w Kodeksie cywilnym może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Sądem właściwym w tym zakresie będzie sąd cywilny.

Ze względu na powyższe Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw.

z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).